

Ex-súltet iam angé-li-ca turba cæ-ló-rum: exsúltent
di-ví-na mysté-ri-a: et pro tanti Re-gis victó-ri-a tuba
ínsonet sa-lu-tá-ris. Gáude-at et tellus tantis irra-di-á-
ta fulgó-ri-bus: et, æ-térni Re-gis splendó-re illustrá-ta,
to-tí-us orbis se sénti-at ami-sísse ca-lí-gi-nem. Læ-té-tur
et ma-ter Ecclé-si-a, tanti lúmi-nis adorná-ta fulgó-ri-bus:
et magnis popu-ló-rum vó-ci-bus hæc aula re-súltet.

(Quaprópter astántes vos, fratres ca-ríssimi, ad tam mi-ram
hu-ius sancti lúmi-nis cla-ri-tá-tem, una me-cum, quæso,

De-i omni-pot-éntis mi-se-ri-córdi-am invo-cá-te. Ut, qui
me non me-is mé-ri-tis intra Le-vi-tá-rum núme-rum di-

gná-tus est aggregá-re, lúmi-nis su-i cla-ri-tá-tem infúndens,
cé-re-i hu-ius laudem implé-re perfí-ci-at.

☩ Dóminus vo-bíscum. ☩ Et cum spí-ri-tu tu-o.)

☩ Sursum corda. ☩ Habémus ad Dóminum.

☩ Grá-ti-as agámus Dómino, De-o nostro. ☩ Dignum et iu-
stum est.

Ve-re dignum et iustum est, invi-sí-bi-lem De-um Patrem
omni-pot-éntem Fi-li-úmque e-ius Uni-gé-ni-tum, Dó-

minum nostrum Ie-sum Christum, to-to cordis ac mentis
afféctu et vo-cis mi-nisté-ri-o personá-re. Qui pro no-

bis æ-térno Patri Adæ dé-bi-tum solvit, et vé-te-ris pi-
á-cu-li cauti-ónem pi-o cru-ó-re de-térsit. Hæc sunt e-

nim festa paschá-li-a, in qui-bus ve-rus il-le Agnus occi-
di-tur, cu-ius sán-gui-ne postes fi-dé-li-um consecrántur.

Hæc nox est, in qua primum patres nostros, fi-li-os Isra-el
edúctos de Ægýpto, Ma-re Rubrum sicco vestí-gi-o trans-

í-re fe-císti. Hæc í-gi-tur nox est, quæ pecca-tó-rum téne-
bras co-lú-mnæ illumi-na-ti-óne purgá-vit. Hæc nox est,

quæ hó-di-e per uni-vérsum mundum in Christo credéntes,
a ví-ti-is sæcu-li et ca-lí-gi-ne pecca-tó-rum segregá-tos,

reddit grá-ti-æ, só-ci-at sancti-tá-ti. Hæc nox est, in qua,
destrúctis víncu-lis mortis, Christus ab ínfe-ris victor ascén-

dit. Ni-hil e-nim no-bis nasci pró-fu-it, ni-si réd-imi pró-
fu-isset. O mi-ra circa nos tu-æ pi-e-tá-tis digná-ti-o! O

inæstimá-bi-lis di-lécti-o ca-ri-tá-tis: ut servum red-íme-
res, Fí-li-um tra-di-dísti! O certe ne-cessá-ri-um Adæ pec-

cá-tum, quod Christi morte de-lé-tum est! O fe-lix culpa,
quæ ta-lem ac tantum mé-ru-it há-be-re Redemptó-rem! O

ve-re be-á-ta nox, quæ so-la mé-ru-it sci-re tempus et ho-
ram, in qua Christus ab ínfe-ris re-surré-xit! Hæc nox est,

de qua scriptum est: Et nox sic-ut di-es illumi-ná-bi-tur: et
nox illumi-ná-ti-o me-a in de-lí-ci-is me-is. Hu-ius í-gi-

tur sancti-fi-cá-ti-o noctis fugat scé-le-ra, culpas lavat: et
reddit inno-cé-nti-am lapsis et mæstis læ-tí-ti-am. Fugat ó-

di-a, concórdi-am pa-rat et curvat impé-ri-a. In hu-ius
í-gi-tur noctis grá-ti-a, sú-sci-pe, sancte Pa-ter, laudis hu-

ius sacri-fí-ci-um vespertínum, quod ti-bi in hac cé-re-i
obla-ti-óne sollémni, per mi-nistró-rum manus de opé-ri-

bus apum, sacro-sáncta reddit Ecclé-si-a. Sed iam co-lú-m-
næ hu-ius præcóni-a nó-vimus, quam in honó-rem De-i

rú-ti-lans ignis accéndit. Qui, li-cet sit di-ví-sus in partes,
mu-tu-á-ti tamen lúmi-nis detrimé-nta non no-vit. A-li-tur

e-nim liquánti-bus ce-ris, quas in substánti-am pre-ti-ósæ
hu-ius lámpa-dis a-pis ma-ter edú-xit. O ve-re be-á-ta nox,

in qua terré-nis cæ-lésti-a, humá-nis di-ví-na iungúntur!
Orá-mus ergo te, Dó-mi-ne, ut cé-re-us iste in honó-rem

tu-i nó-mi-nis consecrá-tus, ad noctis hu-ius ca-lí-gi-nem
destru-éndam, inde-fí-ci-ens persevé-ret. Et in odó-rem su-
a-vi-tá-tis accéptus, supérnis lumi-ná-ri-bus misce-á-tur.
Flammas e-ius lú-ci-fer ma-tu-tínus invé-ni-at: Il-le, inquam,
lú-ci-fer, qui nescit occá-sum: Christus Fi-li-us tu-us,
qui, regréssus ab ínfe-ris, humá-no gé-ne-ri se-rénus illú-xit,
et vi-vit et regnat in sæcu-la sæcu-ló-rum. ☩ Amen.